

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva T-556/22

House Foods Group, Inc.
proti
Uradu Skupnosti za rastlinske sorte

Sodba Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2024

„Rastlinske sorte – Podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto SK20 – Nedopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe – Neobstoj pravnega interesa – Člen 81(1) Uredbe (ES) št. 2100/94“

Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Pravni interes – Nujnost obstoječega in dejanskega interesa – Tožba, s katero tožeča stranka lahko pridobi korist – Tožba zoper odločbo o podelitvi žlahtniteljske pravice – Tožba, ki jo prijavitelj za žlahtniteljsko pravico vloži za spremembo uradnega opisa zavarovane sorte – Sprememba, ki nikakor ne vpliva na obseg podeljenega varstva – Neobstoj pravnega interesa – Nedopustnost

(člen 263, četrti odstavek, PDEU; Uredba Sveta št. 2100/94, uvodna izjava 11 ter členi 5(1), (2) in (3), 7(1), 13(1) in (2) ter 81(1))

(Glej točke 24, 25 in od 33 do 40.)

Povzetek

Splošno sodišče je v sodbi zavrnilo ničnostno tožbo, ki jo je družba House Foods Group, Inc. vložila zoper odločbo odbora za pritožbe pri Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (CPVO) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Splošno sodišče meni, da žlahtnitelj rastlinske sorte nima pravnega interesa za razveljavitev odločbe CPVO, s katero je bilo njegovi sorti podeljeno varstvo, ker uradni opis te sorte ne vključuje dodatne lastnosti, ki jo je uveljavljal.

Tožeča stranka je leta 2017 pri CPVO¹ vložila prijavo za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti za sorto čebule SK20. Tožeča stranka se je v tehničnem vprašalniku, priloženem tej prijavi, sklicevala na „zelo nizko vsebnost lakrimatornega faktorja in piruvične kisline“ kot dodatno lastnost, ki je v pomoč pri razlikovanju sorte SK20.

CPVO je z odločbo z dne 3. maja 2021 podelil žlahtniteljsko pravico za prijavljeno sorto. Vendar uradni opis sorte SK20 ni vseboval zadevne dodatne lastnosti, saj je CPVO menil, da je rezultat preskušanja² dokončen na podlagi standardnih lastnosti iz veljavnega tehničnega protokola, tako da ob preskušanju ni bilo treba upoštevati dodatne lastnosti, ki jo je uveljavljala tožeča stranka.

¹ Na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390).

² Namen preskušanja v smislu člena 55(1) Uredbe št. 2100/94 je nadzor spoštovanja pogojev razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti.

Odbor za pritožbe pri CPVO je z izpodbijano odločbo zavrnil pritožbo, s katero je tožeča stranka zahtevala, naj se nizka vsebnost lakrimatornega faktorja in piruvične kisline vključi v uradni opis sorte. Odbor za pritožbe je menil, da tožeča stranka ni imela pravnega interesa, ker ni izpodbijala odločbe o podelitvi žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto SK20.

Presoja Splošnega sodišča

Splošno sodišče je po tem, ko se je izreklo o pravnem interesu tožeče stranke, preučilo, ali bi ta lahko imela korist od spremembe opisa zavarovane sorte, priložene odločbi o podelitvi žlahtniteljske pravice.

Splošno sodišče je najprej navedlo, da se za podelitev žlahtniteljske pravice za prijavljeno sorto ne zahteva, da se izčrpno ugotavljajo vse lastnosti te sorte, ampak samo tiste, ki imajo določen pomen za to, da bi bila lahko ta sorta zavarovana, in zlasti za njeno razločljivost.³ Tako je namen preskušanja samo ugotavljanje, ali je prijavljena sorta dovolj razločljiva, izenačena in nespremenljiva glede na druge sorte. Vendar cilj tega preskušanja ni ocenjevanje vseh lastnosti prijavljene sorte niti uporabnosti ali tržne vrednosti navedenih lastnosti.

Poleg tega je uradni opis sorte, ki ga pripravi urad za preskušanje, zgolj povzetek pripomb, podanih ob preskušanju, in odraža samo nekatere posebne lastnosti, ki zadoščajo za dokaz razločljivosti sorte.

Dalje, Splošno sodišče je opozorilo, da zadošča, da se sorta razlikuje po vsaj eni od lastnosti, ki izhajajo iz njenega genotipa,⁴ da bi bila lahko zavarovana. Zato, tudi če bi bila dodatna lastnost, ki jo uveljavlja tožeča stranka, v uradnem opisu sorte SK20, to nikakor ne bi vplivalo na varstvo, podeljeno tej sorti. Nova sorta, ki bi imela enako nizko vsebnost lakrimatornega faktorja in piruvične kisline, bi bila namreč lahko kljub temu zavarovana, če bi imela eno ali več lastnosti, po katerih bi se razlikovala od sorte tožeče stranke.

Nazadnje, Splošno sodišče je ugotovilo, da vključitev dodatne lastnosti v opis zavarovane sorte tožeči stranki ne bi v ničemer koristilo, saj se varstvo nanaša na sam rastlinski material, kakor je opredeljen z vsemi lastnostmi, ki izhajajo iz njegovega genotipa, ne glede na to, ali so v uradnem opisu sorte ali ne.⁵

Tako je Splošno sodišče s tem, ko je ugotovilo, da vključitev dodatne lastnosti v uradni opis sorte ne bi v ničemer spremenilo obsega varstva sorte SK20, potrdilo, da je odbor za pritožbe upravičeno menil, da tožeča stranka nima pravnega interesa.

³ Glej enajsto uvodno izjavo in člen 5(2), prva alineja, ter člene od 6 do 9 Uredbe št. 2100/94.

⁴ Glej člen 5(2), druga alineja, Uredbe št. 2100/94 v povezavi s členom 7(1) navedene uredbe.

⁵ Glej člen 5(1), (2) in (3) ter člen 13(1) in (2) Uredbe št. 2100/94.